

Regal del Sant

Un relat de: [EULALIA MOLINS ARAGALL](#)

Per circumstàncies de la vida, feia uns quants mesos que havien fet de la segona residència el seu domicili quotidià.

La seva petita caseta de muntanya, era molt còmoda, disposava de dues habitacions petites, un bany amb tots els sanitaris, una cuina bastant grosseta i un menjador.

El poblet on s'havien instal·lat era petit, però amb els serveis necessaris per cobrir les necessitats alimentàries i sanitàries.

Un parell de botigues on hi podies comprar des d'un paquet d'arròs, passant per un pollastre, i acabant per unes sabatilles. Una fleca on es coïa el pa i les coques amb llenya. Un petit dispensari on un metge i una infermera hi visitaven cada dia feiner. Una petita farmaciola, on per encàrrec et subministraven tota la medicació que t'havia receptat el metge. Un cafè, on s'hi reunien els vellets del poble per a fer la partideta de cartes o bé per jugar al dòmino; un lloc entranyable, on no hi cabia ni una agulla quan per algun canal de prepagament, feien un partit de la lliga.

Aquest lloc, era on la parella havia triat per passar els últims anys de la seva vida, molt a prop dels fills, sense sorolls, sense nervis ni maldecaps, rodejats d'un veïnat que més que veïns, eren membres de la família, sempre pendents d'ells, sempre procurant per la seva seguretat i pendents de les seves mancances.

No es podia dir que la parella visqués sola, no hi havia dia, tarda o nit, que un o l'altre hi passés a fer un cop d'ull.

-Esteu bé? Necessiteu quelcom? Avui encara no us havíem vist, que us ha fet por el fred? Com que encara no heu sortit...

D'aquesta manera, qui pot dir que es troba sol?

En llevar-se el dia de Santa Estefania, la dona li va reclamar al seu marit: -Què m'has comprat pel meu sant?

L'home la va mirar de fit a fit, i li va respondre:

-Encara res. Què t'agradaria?

Ella, amb un somriure tendre, li va respondre:

-Perquè no et poses al meu llit i ens abracem una estoneta? Fa tant temps que no dormim junts!...

En arribar els fills a casa dels pares, amb la intenció de felicitar la mare i carregats de regals, li van preguntar al pare:

-Què li has regalat a la mare? -l'home els respongué:

- Encara ni li he comprat res!

-Això no és veritat -els digué la dona- Aquest matí el vostre pare m'ha regalat felicitat!...

L'entranyable parella només tenia vuitanta anys...

FI